

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Рибковський А.Г.

Донецький національний університет

Задачі роботи: вивчити питання організації навчального процесу з фізичного виховання у вищих навчальних закладах як засобу підготовки всебічно розвинутих фахівців, готових до продуктивної праці в обраній професії. Рішення освітніх, виховних і оздоровчих задач у процесі фізичного виховання сприяє гармонійному розвитку особистості.

Розпочата реформа вищої освіти в Україні передбачає організацію міждисциплінарних зв'язків на загальних засадах кредитно-модульної системи навчання і виховання студентів. Щодо навчальної дисципліни «Фізичне виховання», то успішний процес її трансформації може бути здійснено за умов дотримання наступних вимог:

- відповідність фізичних вправ рівню індивідуальної рухової підготовленості студентів;
- використання спеціально-прикладних вправ, пов'язаних із професійною діяльністю;
- вибір раціональних методів навчання та інтенсивності фізичного навантаження у навчальних і тренувальних заняттях.

Вибір фізичних вправ для студентів залежить від індивідуальних морфофункціональних і рухових особливостей студентів. Визначення рівня фізичного розвитку, а також психологічних особливостей гарантує використання фізичних вправ з максимальним ефектом. При цьому особливе значення має активне відношення студентів до занять фізичною культурою і спортом. Фізичні вправи стають повноцінним засобом виховання у тому випадку, коли результати їхнього виконання здобувають функцію зворотного зв'язку за умови внесення корекції у випадках неточного їхнього виконання. Реалізується принцип свідомості, що формує рухову активність студентів.

Додаткові теоретичні знання дають можливість визначити ефективність вправ за впливом на органи і системи організму студентів. Ведуча роль свідомості у життєдіяльності особистості зобов'язує розглядати зовнішні впливи, виходячи із загальних педагогічних принципів навчання і виховання. Процес навчання і тренування – це удосконалювання вищої нервової діяльності студентів, у єдності з педагогічними впливами і відповідними реакціями систем організму. У студентів формується потреба у руховій активності, як у функціональному, так і інформаційному напрямку. Теоретичні знання студентів у галузі теорії та методики фізичного виховання, об'єднуючись у інформаційно-енергетичний потенціал, що складає сукупність рухових здібностей і

якостей, викликають практичну потребу в їхній реалізації. Крім того, для ефективної організації навчального процесу з фізичного виховання необхідне планування, що передбачає також і оздоровчу спрямованість занять. Особливо це важливо враховувати при самостійних заняттях у промислових районах країни.

Таким чином, додаткові індивідуальні та самостійні заняття потребують від студентів самоконтролю, засади якого опановуються у процесі навчальних занять під наглядом викладача. Поєднання навчальних і самостійних занять, об'єднаних загальною метою, не повинне втрачати пізнавального характеру, тоді спрямованість фізичного вдосконалення забезпечить вибір ефективних засобів і критеріїв оцінки функціонального стану студентів.

ЗАВДАННЯ КАФЕДР ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Третьяков М.О.

Інститут інноваційних технологій і змісту освіти

Подальше вдосконалення спеціальної вищої освіти в Україні передбачає інтегрування у міжнародний освітянський простір.

На підсумковій колегії за результатами роботи ВНЗ України у 2005 році (23 лютого 2006 р.) Міністром освіти і науки України Ніколаєнко С.М. звернуто увагу на те, що "Приєднання України до Болонського процесу є незаперечним фактом міжнародного визнання нашої системи вищої освіти, важливим кроком на шляху реалізації стратегічного курсу України до Європейського Союзу.

Разом з тим, це вимагає від нас подальших колективних зусиль щодо забезпечення відповідності вітчизняної вищої освіти європейським стандартам та успішного її входження до єдиного європейського освітнього простору як рівноправного партнера"[2].

Трансформація системи вищої освіти "...має бути спрямована лише на її розвиток і набуття нових якісних ознак, а не на втрагу кращих традицій, зниження національних стандартів якості. Орієнтація на Болонський процес не повинна призводити до надмірної перебудови вітчизняної системи освіти" [3].

В Інформації до першої лекції 2004-2005 навчального року заступник міністра освіти і науки Степко М.Ф. звернув увагу керівників вищих навчальних закладів на те,